24/01/2021

Η πανήγυρη του Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου στην Ιερά Μονή του

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Χοροστατούντος τού Καθηγουμένου τής Μονής, Επισκόπου Χύτρων κ. Λεοντίου, τελέσθηκε το απόγευμα τού Σαββάτου 23 Ιανουαρίου στην Ιερά Μονή του Αγίου Νεοφύτου στην Πάφο, ο Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός, με την ευκαιρία τής επετείου τού θαύματος τής θεοσημίας τού μεγάλου οσίου τής μεγαλονήσου αλλά και τής καθόλου Ορθόδοξης Εκκλησίας, Νεοφύτουτού Εγκλείστου.

Στον εσπερινό συμμετείχαν επίσης οι ιερομόναχοι τής Μονής, Αρχιμ. Αλέξιος και Αρχιμ. Νεόφυτος Εγκλειστριώτες.

Παρά τα παρατεταμένα περιοριστικά μέτρα προς αποφυγή τού συνωστισμού, πολλοί ήταν οι πιστοί που από νωρίς το πρωί προσέρχονταν στην ιστορική ιερά Μονή τού αγίου Νεοφύτου για να προσκυνήσουντο ιερό σκήνωμα τού προστάτου τής Κύπρου μας και να εναποθέσουν πέραν από τα μύχια αιτήματά τους,

προσφορές (άρτους), λίγα άνθη, κεριά, όλα δηλωτικά τού πηγαίου σεβασμού και ευλαβείας προς τον μεγάλο αββά τής παφιακής γης.

Αυτή τη μέρα εορτάζεται η Θεοσημία, δηλαδή θαυματουργική διάσωση του Αγίου Νεοφύτου τουΕγκλείστου, από βέβαιο θάνατο. Η Θεοσημία είναι εορτή που καθιέρωσε ο ίδιος ο Άγιος σε ανάμνηση της θαυμαστής διάσωσής του από πτώση βράχου, όταν ελάξευε την Ανωτέρα Εγκλείστρα του. Για την περίπτωση συνέταξε μάλιστα ο ίδιος ειδική ευχαριστήρια ακολουθία προς τον Θεόν. Την ίδια μέρα καθιερώθηκε να συνεορτάζεται εκ μεταθέσεως και η σεπτή του μνήμη.

Μετά την είσοδο, αναπέμφθηκε δέηση προς τον όσιο, έγινε περιφορά τής ιερής εικόνας του περιμετρικά τού Καθολικού τής Μονής και στη συνέχεια τελέστηκε η αρτοκλασία.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας ο Επίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος χοροστάτησε

στον Όρθρο, ενώ τής Πανηγυρικής Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας προεξήρχε Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος, συλλειτουργούντων τού Καθηγουμένου τής Μονής και των περί αυτόν κληρικών, καθώς και κληρικών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου.

Τα αναλόγια ανέλαβαν οι επιτήδειοι περί την ψαλτική τέχνη Πρωτοψάλτης Παναγιώτης Παπαδόπουλος και ο ιερολογιώτατος διάκονος τής Μητροπόλεως Πάφου π. Οδυσσέας Ασπρομάλλης.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Μακαριώτατος, εξαίροντας τον οσιακό βίο του αγίου Νεοφύτου, ο οποίος με το πνευματικό σθένος του κατάφερε να αντιμετωπίσει τις συνεχείς κρούσεις του πειρασμού στο μοναχικό του δόλιχο, τόσο ώστε να αξιωθεί του μεγάλου θαύματος που εορτάσαμε σήμερα.

«Χαίρει και αγάλλεται σήμερα η Ιερά Μονή του Αγίου Νεοφύτου, καθότι σήμερα

εορτάζει την θαυμαστή διάσωση του προστάτου της Αγίου Νεοφύτου από βέβαιο θάνατο. Εορτάζει και ψάλλει την ακολουθία, που ο ίδιος ο άγιος συνέγραψε με ευχαριστιακή διάθεση προς τον Θεό. Στη σημερινή εορτή, ενθυμούμαστε τον άγιο που ανέβει να λαξεύσει τα ανώτερα μέρη της εγκλείστρας για να κάνει το ησυχαστήριό του. Κι εκεί που έφτιαχνε το διάδρομο που οδηγούσε στην ανωτέρα εγκλείστρα, έφυγε ο βράχος και σχεδόν να σκοτωθεί. Κάλεσε σε βοήθεια την Παναγία, όμως παρευθύς κάλεσε και τον Σωτήρα Χριστό. Και μόλις Τον κάλεσε, «ἡ πανταχοῦ παροῦσα καὶ τὰ πάντα πληροῦσα καί μή βραδύνουσα Χάρις Του ἦλθε γρηγορωτέρα ἀστραπῆς καὶ ἔσωσε τὸ σῶμα ἀπὸ θανάτου, τοὺς πόδας ἀπὸ ὀλισθήματος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ δακρύων».

Όλοι μας, απέναντι διατεινόμαστε ότι αγαπάμε τον Θεό και πιστεύουμε σ’ Αυτόν. Όμως την ώρα της κρούσης του πειρασμού ολιγοπιστούμε, αποθαρρυνόμαστε, υποχωρούμε. Αυτό είναι απόδειξη ότι η πίστη μας στο Θεό δεν είναι ειλικρινής, σταθερή και αδιάλειπτη.

Αυτός που ζει με τον Χριστό ανεβαίνει πνευματικά από ύψους εις ύψος. Γνώριζε, ο άγιος Νεόφυτος από τους προγενέστερους αγίους, τους αποστόλους, όπως τον Πέτρο που στη φουρτουνιασμένη θάλασσα με την πίστη προς τον διδάσκαλό του Χριστό περπατούσε θαυματουργικώς, αλλά και στη συνέχεια που ολιγοπίστησε σχεδόν να βυθιστεί, ότι αυτός που ενεργούσε και ενεργεί τα πάντα ήταν ο Χριστός κι αυτός μόνον μπορεί να μας σώσει από κάθε δοκιμασία.

Η διακοπή του διαλόγου, της προσευχής και της επικοινωνίας με τον Θεό φέρνει τα αντίθετα όμως. Ο Άγιος το γνωρίζει αυτό και δεν σταματούσε τη προσευχή ούτε την ώρα τής εργασίας, ούτε την ώρα τού πειρασμού».

«Ο άγιος Νεόφυτος», συμπλήρωσε ο Μακαριώτατος, «είχε αναθέσει όλο το είναι του στον Θεό. Και αυτός ήταν ο λόγος που κατάφερε να αντέξει όλες εκείνες τις αντιξοότητες που συνάντησε στη ζωή του. Πρέπει κι εμείς με την προσευχή να ενωνόμαστε με τον Θεό. Διακοπή τής επαφής με τον Χριστό σημαίνει απομάκρυνση από την Χάρη Του, σημαίνει υποχώρηση και απομάκρυνση από το Φως. Συνομιλώντας «μόνος μόνῳ τῷ Θεῷ» ο όσιος Νεόφυτος, είχε πληροφορία ότι αυτό ήταν το θέλημά Του. Στον τόπο αυτό των αγώνων του δέχθηκε αποκαλύψεις και μυστικές χάριτες που ο Άγιος δεν φανερώνει. Η αγία εγκλείστρα έγινε τόπος Θεοφανείας, τόπος Θεοβάδιστος και ο έγκλειστος Θεόπτης.

Ο άνθρωπος πρέπει να έχει τέτοια σχέση με τον Θεό ώστε να συνομιλεί μόνος μόνῳ τῷ Θεῷ. Έτσι και η πατρίδα μας θα λυτρωθείκαι όλο το ποίμνιό μας που ταχθήκαμε να το υπηρετούμε, αν αποκτήσουμε μια τέτοια σχέση με τον Θεό όπως ο άγιος Νεόφυτος».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας εψάλη πολυχρονισμός τού Μακαριωτάτου στο Συνοδικό τής Μονής.

Εκ τού Αρχιεπισκοπικού Γραφείου